

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Queritur de ingenij tenuitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

AMORVM

Ut cum te roseo ore suauatur
 Rostrum purpureis premens labellis
 Mellitam rapias iocosa linguam,
 Et tot basia, totq; bastabis
 Donec nectarei fluant liquores.

Queritur de ingenij tenuitate.

a Erij montes, & mollia prata, nemusq;
 Et uos carminibus flumina nota meis,
 Quod me tam gracilem uoluistis ferre poetam,
 Indignor, magnæ laudis amore calens.
 Nam mihi iam pridem tenues agitantur amores,
 Attritamq; sequor uatibus ipse uiam
 Intactos ausus nec dum contingere fontes,
 Arduus & summi carpere montis iter.
 Hic ubi Piërio recubans Lucretius antro
 Concinnuit Latio carmina digna sono,
 Ac rarum Siculus fecundo pectore uates
 Rerum naturæ condidit auctor opus.
 Sed tamen ante diē quicquid properatur, acerbum est,
 Maturumq; suo tempore quicquid erit.
 Omnia fert ætas, & perficit omnia tempus,
 Nec serum quicquam tempus & hora ferunt.
 Prima uelim teneris intendat amoribus ætas,
 Cantet & ad citharam nostra Camœna suam.
 Ac primum teneros miretur Fannia uersus,
 Quos mea demulcens pectora dictat Amor.
 Lasciuumq; prius me sentiat Umbria uatem
 Gaudeat & nostro carmine lector amans.
 Sera meis ueniet, ueniet si fama libellis

In pretio cum sit nostra senecta suo
 Tunc ego Castalias (uisam modo) pronus ad undas
 Perfundam sancto labra liquore senex.
 Quattuor & referam digesta elementa figuris,
 Primum ignis, post hunc aëris esse locum.
 Terra sit ut media mundi regione locata,
 Nixa suis opibus, pondere tuta suo.
 Interualla tenens distantia partibus aequae
 Bruta quidem, & solido sorte recepta loco.
 Quam pater Oceanus spumantibus abluit undis
 Amplectens, medio dissociatq; freto.
 Sint duo praeterea, quorum sublimis ab arcto,
 Inus ab opposito dicitur axe polus.
 Hos circum immensi uoluantur machina mundi,
 Nec tamen impositum sentiat axis onus.
 Deniq; gignendis quæ nam sint semina rebus.
 Vnde suos ortus edita quæq; trahant.
 Vnde pauor ceruis, rabies, atq; ira leonum,
 Raucaq; cur cornix, & bene cantet olor.
 Quid calidi fontes hymbri, quid noctibus Hammon
 Ferueat, & medio frigeat usq; die.
 Quem dederit rebus finem natura creandis.
 Centauri nunquid Scylla uel esse queant.
 Cur non luna suo, sed fratris luceat igni.
 Quid uehat & Procyon, quid uehat ortus equi.
 Felices animæ fati melioribus usæ
 Cura quibus primis talia nosse fuit.
 Non illis studium gemmæ, non dira cupido,
 Diuitis aut auri perniciofa sitis.
 Sed superum casto rimabant pectore templum.

AMORVM

Quæ superis nunc est uita beata locis.
 At mihi seruitium, & tristis iam uita paratur,
 Illa q; libertas pristina surripitur.
 Immatura meæ nec parcunt fata iuuenta.
 Nec peream, tu me Fannia cara iuua.

HVMNVS IN NOCTEM.

Ox amoris conscia, quæ furenti
 Ducis optatam iuueni puellam,
 Grata Dis magnis, & amica blandæ
 Nox bona lunæ.

Quam colunt unam Geniûs q;, Hymen q;,
 Et suo gaudens Erycina nato,
 Cum ferus diras acuit sagittas,
 Tendit & arcum.

O' uoluptatis comes & ministra
 Quæ bona ex te fert thalamus, torus q;,
 Quas sopor fert illecebras, iocos q;,
 Delicias q;.

Quas simul iuncti faciunt amantes
 Inter amplexus trepidum q; murmur,
 Inter & ludos, teneras q; rixas
 Dum furit ardor.

Dum micant linguis, animæ q; florem
 Ore deducunt querulo, pari q;
 Concidunt motu, resoluta postquam
 Grata libido est.

Tu quies rerum q;, hominum sola
 Tu graues curas, et amara fessæ
 Amoues menti, & resoues benigno

Pectora